

nogen videre Forskyndelse af Afgjørelsen ikke, Noget der jo vilde medføre Beslutninger, og der kan jo ved Sagen være Beslutninger nok endda. De 2 smaa Ændringer til § 9 troer jeg ikke behøve videre Motivering, og det Samme gjælder vel ogsaa om det til § 11 under Nr. 18 stillede Forslag, der gaaer ud paa, at det, hvad der jo er Meningen, er Overcommissionen, der skal behandle disse Sager. Hvad angaaer Forslaget til § 13, da vil Grunden til dets Fremkomst jo let indlyse deraf, at ligesaa godt een Yder som flere Ydere kunne forlange Afholdelsen af en saadan Forretning. Vigtigere er det Forslag, der er stillet om, at andet og tredie Punktum af Paragraphen skulde udgaae. At andet Punktum maa gaae ud, er en ligefrem Følge af den stedfundne Afstemning over § 4, men deraf følger igjen, at det sidste Punktum i ethvert Fald maatte anderledes redigeres. Overhovedet forekommer det Udvalget, at som Sagen nu har stillet sig derved, at §§ 4 og 5 ere udgaaede, hvilken Eventualitet Udvalget, da det stillede sine Ændringsforslag, var betænkt paa, bliver her ikke længere Tale om en Foranstaltning, der væsentlig finder Sted i Kirkens Interesse, men om en Foranstaltning, der maa forudsættes foretaget, ligesaa meget i Ydernes Interesse, der ønske at blive befriede for disse smaa Naturalbødder, og vi have derfor troet at maatte foreslaae, at Udgifterne skulde fordeles ligelig imellem Kaldet og Yderne, og kun i det Tilfælde, hvor der finder en Appel Sted til Overcommissionen, skulde det Samme her finde Sted, som ellers er det sædvanlige ved andre Appelinstantser, at en Appellerende, hvem Udvalget gaaer imod, betaler Omkostningerne. Forslaget under Nr. 21 til § 14 er en ligefrem Følge af Forslaget til § 8 under Nr. 16. Under Nr. 22 er der stillet Forslag om en ny Paragraph, som jeg ikke har været med at stille, og ikke heller er ganske enig i. Jeg skal derfor overlade det til en af Forslagsstillerne at motivere det, han vil da maaskee ogsaa lettere kunne angive Grunden til vor Uenighed. Jeg skal kun sige saameget, at jeg ikke vil vedligeholde nogen større Strengthed imod Huusmændene, men jeg vil ganske det Modsatte, nemlig hævde den nu Huusmændene tilkom-

mende Ret til at vælge imellem at præstere Arbejde eller at yde en Betaling. Da nu den foreslaaede nye Paragraph gaaer ud paa, at Betaling altid skal træde istedetfor Arbejde, synes jeg, at Saadant for den fattige Huusmand kan blive haardt nok, og at han maaskee lettere vilde kunne yde personligt Arbejde end Betaling derfor; men, som sagt, mine Collegaer betragte Sagen fra en anden Side. At Lovens Titel, efterat §§ 4 og 5 ere udgaaede, maa forandres, troer jeg maa erkjendes af den ærebe Minister, og hvad Forslaget under Nr. 24 angaaer, da følger det jo af sig selv.

Kirke- og Underviisningsministeren:

Jeg har ikke noget Væsentligt at erindre imod de stillede Ændringsforslag; kun maa det være mig tilladt at bemærke, at jeg ikke ret forstaaer det under Nr. 21 stillede Forslag, hvorfor de i § 8 nævnte Protokoller skulde undtages fra dem, hvoraf Udskrifter af Formanden skulde kunne meddeles for en vis Betaling. Det forekommer mig, at der maa være Afgang til at kunne faae Udskrifter af disse Protokoller, og at der da maa fastsættes en Betaling for Udskriften, eller ogsaa maa det siges, at den skal gives gratis og af hvem den skal meddeles. Jeg kan derfor ikke ret forstaae dette Forslag, og det var mig heller ikke muligt at følge den ærebe Ordfører i hans Begrundelse af det, forsaavidt han sagde, at det var en ligefrem Følge af det under Nr. 16 stillede Forslag; derimod kan jeg aldeles slutte mig til hans Ættringer angaaende det under Nr. 22 stillede Forslag til en ny Paragraph. Jeg skjønner ikke, at det kan være rigtigt at fratage Huusmændene og Huusqvindeerne Retten til det dem tilkommende Valg imellem at gjøre Høstarbejde eller yde en Betaling. Der kunde maaskee være Anledning til at lade det Hele bortfalde ved passende Leilighed, men derimod at tage Valget fra dem finder jeg ikke, at der er nogen Anledning til. Forøvrigt gaae Høstdagene vel bort af sig selv, da de Vedkommende jo skulle henvende sig til en Politiret for at erholde Godtgjørelse, og denne Fremgangsmaade er saa vidtløftig og Gjenstanden, hvorom det dreier sig saa ubetydelig, at det er mig bekjendt, at det er ikke saa Steder, hvor det alt er gaaet